

hästi Sakslased kui Väti ja Liivi rahvas. Igal pool oli kuulda: „seda peame neile kätte maksma.“ Aga oli ka kartus Wenelaeste eest, sellepärast saadeti nüüd see sama Arnold, kes Jimri jõe kaldal oli wõidelnud, Pölotsku suurvürsti juure. Sõbrus sai suurvürstiga tehtud, et kül Riia piiskop selle eest lubas iga aasta raha maksta. Pihkwa Wenelaesed lubasid pealegi Gestlaeste vastu abi saata. Uggenuse ja Sakala maa Gestlaesed, kes sia maale enamiste üksi olid sõdinud, saatsid nüüd ka teiste Gestlaestele käjud, iseäranis Sootagana ja Ridala (Vääne) maale, et nemad pidid nendega ühes nõus olema. Suur vägi, Vätlased, Liivi rahvas, Sakslased ja Wenelaesed oli pea koos ja hakkas Gestimaale minema, Metssepoole maakonnast läbi, üle Saletja jõe läksid nemad edasi, Pernu jõest üle Sootagana ma sisse, kus nemad kolm kindla paika ehk linna äratiksid, hulk inimesi tapsid ja wangi wiisid, ja juure hulga saaki weised, hobused, wilja loeu tõid. Kohe läksid nemad nüüd jälle Gestlaeste wasta Sakala maale, aga seal tuli neile Gestlaeste vägi Sakala ja Uggenuse meestest wastu, lahing sai peetud ja Gestlaesed said ära wõidetud. Aga sel samal aeal oli teine Gestlaeste vägi Sootaga maalt Metssepoole maakonda tungind — selle pärast pöörasid nemad ümber ja tahtsid nende wastu minna. Ka Looreidast ja Wõnnust tuli Sakste ja Liivi rahwa vägi nende wastu, seda kuuldes rutasid Gestlaesed Metssepoolelt loeu poole, aga põletasid

kõik kirikud ja hulk külad ära ja tapsid inimesi. — Selle järel aastal 1210 läks juur ristii rahwa vägi Sakala maale, Wilandi linna alla, mis Gestlaeste kõige tugevam ja suurem linna oli, seda ära wõitma. Enne weel kui hakkasid linna wastu sõdima, läksid mõned ristii rahwa pealikud linna ligidale ja pakusid neile sõbrust ja lubasid kõik Gestlaesed, kes nende käes wangis olid, lahti lasta, kui nemad tahaksid ristii usku wastu wõtta. Aga Gestlaesed naersid ja pilkasid neid weel pealegi, ja äratasid selle läbi weel enam nende wiha. Nüüd hakkas libe wõitlemine. Walli kraawid said täidetud, ja paigal linna wasta lastud. Sel aeal ei olnud weel piisfi rohtu, aga suured kivid said wibu masinatega kaugele winnatud. Sakslased ehitasid ka kõrged tornid puust, mis walgide peal linna ligidale wersetasid, torni otsast panid lauti, silla moodi linna müüride peäle, ja hakkasid linna kipuma. Aga kui walli peäle said, nägid nemad, et weel teine sügawam walli kraaw ja kõrgem wal ees oli, mis nemad ei saanud kohe ära wõita, panid siis aga esimese walli plangid põlema ja läksid tagasi. Aga rahwas linna sees ei jõudnud mite enam palju. Pisut oli neid weel järel, ja kes elus olid, olid enamist haawatud ja wigased. Ristii rahwas pakus ueste rahu tegemist; üteldes: „Kõs teie ei nää, et meie Jumal wägewam on, kui teie Jumalad, et ometegi wiimaks wõit meie kätte peab jääma.“ Gestlaesed linna seest wastasid: „Jah meie nääme, et teie Jumal wägew